

Kázeň z ev. služieb Božích v BA Lamači / NK, **4. pôstna nedeľa**, 15. 3. 2026, 10.00/18.00, ES: 85, 95, 86/ 18.00: 85, 291, 294, A 69, ev.: Mk 14, 53 - 65

téma: **Svojím vyznaním sa priznal**

k nášmu vykúpeniu

Marek 14, 53 - 72: „53 Potom odviekli Ježiša k veľkňazovi, kde sa zišli všetci veľkňazi, starší a zákonníci. 54 Aj Peter Ho nasledoval zďaleka až do samého veľkňazovho dvora, kde si sadol medzi sluhov a ohrieval sa pri ohni. 55 Veľkňazi a celá rada hľadali svedectvo proti Ježišovi, aby Ho usmrtili, ale nič nenašli. 56 Mnohí síce falošne svedčili proti Nemu, ale ich svedectvá sa nezhodovali. 57 Tu povstali niektorí a falošne svedčili proti Nemu takto: 58 My sme Ho počuli hovoriť: Zborím tento chrám, rukami postavený, a vybudujem za tri dni iný, nie rukami postavený. 59 Ale ani takto sa ich svedectvo nezhodovalo. 60 Potom si zastal veľkňaz uprostred a spýtal sa Ježiša: Nič neodpovedáš na to, čo títo svedčia proti Tebe? 61 Ale On mlčal a nič neodpovedal. Veľkňaz sa Ho znova spýtal: Si Ty Kristus, Syn toho Požehnaného? 62 Ježiš povedal: Som, a uvidíte Syna človeka sedieť na pravici Moci a prichádzať na nebeských oblakoch. 63 Nato si veľkňaz roztrhol rúcho a povedal: Či ešte potrebujeme svedkov? 64 Počuli ste rúhanie. Čo o tom súdite? A všetci usúdili, že je hoden smrti. 65 Tu niektorí začali plúvať na Neho a zakryjúc Mu tvár, bili Ho po hlave a hovorili Mu: Prorokuj! Sluhovia ho prevzali a zauškovali.

66 Keď bol Peter dolu vo dvore, prišla jedna zo služobných dievok veľkňazových 67 a uzrúc Petra, ako sa zohrieva, pohliadla na neho a povedala: Aj ty si bol s tým Ježišom Nazaretským! 68 On však zaprel hovoriac: Ani neviem, ani nerozumiem, čo vravíš. Potom vyšiel na nádvorie a kohút zaspieval. 69 Keď ho uzrela služobná dievka, zase začala hovoriť tým, čo stáli okolo: Tento je z nich! 70 A on znovu zaprel. O chvíľu tí, čo stáli okolo, znovu

povedali Petrovi: Veru, z nich si, lebo si tiež Galilejec. Ved' aj tvoja reč je podobná. 71 Tu sa začal zaklínať a prisahať: Nepoznám toho človeka, o ktorom hovoríte. 72 A hneď kohút druhý raz zaspieval. Vtedy si Peter spomenul na slová, ktoré mu povedal Ježiš: Skôr, ako kohút dva razy zaspieva, tri razy ma zaprieš. A dal sa do plaču.“

Milí bratia, milé sestry!

Evanjelista **Marek píše pre kresťanov, ktorí zažívali ťažké časy.** Pre vieru v Pána Ježiša Krista boli vláčení pred súdy, bičovaní v synagógach, ba na rozkaz vládcov a kráľov aj popravovaní. Markovi záleží, aby týmto ľuďom zažívajúcim súženie vyrozprával utrpenie Pána Ježiša takým spôsobom, z ktorého by trpiaci kresťania načerpali silu a niesli to ťažké statočne ako Ježiš. Preto Marek v Evanjeliu spomína, že **Ježiš bol súdený židovským aj rímskym súdnym tribunálom.** Na oboch bol vysmievaný, mučený a odsúdený na smrť. **Všetci Ho opustia.** Vo svojej poslednej hodine **sa Ježiš cítil opustený aj Bohom.** Marek vie, že utrpením prešlo mnoho ľudí, o ktorých sa píše v Starej zmluve. Trpia aj mnohí Ježišovi nasledovníci. Utrpenie sa nevyhlo ani Ježišovi. **Marek o tom píše v nádeji, že kresťania zostanú pevní vo viere aj v ťažkostiach.**

Keď Marek píše pokrstným, nezastiera skutočnosť, že **cesta duchovného napredovaniam vedie cez zlyhania.** To neznačí, že zlyhanie je nič. - Pohodička. Nie je.

Vidíme to na Petrovi. Dal sa do plaču, lebo **si uvedomil rozdiel medzi tým, že má Ježiša rád a tým, že sa mu nepodarilo nehanbiť sa za Ježiša.** Opakovane - tri razy zaprel, že Ježiša nepozná. Nedokázal stáť za svojím dobrým predsavzatím.

To nedokážeme ani my. Skúsme len bez zlyhaní vychovávať deti, hovoriť so svojimi potomkami v puberte, ale aj so svojimi rodičmi či ľuďmi, ktorých máme radi. Bez chýb a zlyhaní to nedokážeme. Aj keď ako pokrstení túžime veriť a žiť správne a nechýba nám odhodlanie.

Nechýbalo ani Petrovi. Ježiš prichádza do veľkňazovho paláca nedobrovoľne ako zatknutý. Peter prichádza na to isté miesto dobrovoľne. **Síce Ježiša nasledoval zďaleka, ale neušiel ako ostatní, ktorí Ježiša opustili a utiekli.** Peter prejavuje dávku odvahy, keď má guráž ísť na miesto, kde sa zasadá súd. Zatiaľ čo Ježiš stojí v hornej miestnosti pred svojimi sudcami, Peter sa ohrieva dolu na nádvorí pri ohni - v texte doslova *pri svetle*. Vďaka tomu mu slúžka videla do tváre. A tu, **pred služobníctvom a drábmi Petrova ochota vyznávať vieru v Ježiša vyfučala. Pritom to neboli nijakí vznešení ani vzdelaní ľudia.** Od Petra nežiadali ani vyznanie viery, že Ježiš je Kristus - Záchranca poslaný od Boha. Petrovi nik nehrozil ani zatknutím ani uväznením. No on predsa zapiera. Predtým vravel:

„Čo by som aj umrieť mal s Tebou (Ježiši), nikdy Ťa nezapriem“ (Mk 14, 31). No stačilo niekoľko obyčajných ľudí a Peter v skúške zlyhá. Nestojí si za slovom. Zapiera sám seba, učeníkov a najmä Ježiša. Vykrúca sa. Neprizná sa k Ježišovi. **Chce žiť vieru inkognito, ako tajný učeník.** Pán Ježiš však povedal: „Kto nie je so mnou, je proti mne“ (Mt 12, 30a). Paradoxné je, že Petrovi nikto nebránil odísť a teda ako by celé to opakované zapieranie bolo zbytočné.

Často sa bojme toho, čo sa ani nestane.

Petrovi slúži ku cti, že plakal - že sa nevyhováral na slúžky, na okolnosti ale ľutoval, že zlyhal, sklamal Ježiša, preceňoval seba, nie je takým, za akého sa sám považoval.

Pán Ježiš poznal Petrovu slabosť lepšie ako Peter sám. Vie, že nielen Petrova, ale aj naša cesta duchovného napredovania je lemovaná zlyhaniami. **Dôležité je zostať na Ceste - to jest s Pánom Ježišom Kristom (J 14, 6). Aby, keď zlyháme, sme sa vedeli vrátiť k Ježišovi, k túžbe veriť Mu, poslúchať Jeho, ktorý nás miluje až po najvyššiu obeť svojho čistého života.** Samuel Beckett povedal: „Skús to znova. Zlyhaj znova. Zlyhaj lepšie.“

Ježiš nezaprel. Vyznal pred tými, ktorí Ho súdili, **že je Kristus.**

Keď evanjelista Marek písal Evanjelium, načrtol v ňom **dva modely správania. Ideálnym**

vzorom kresťanov prenasledovaných (aj neprenasledovaných), je Ježiš. On pevne dôveruje Bohu, aj keď stojí pred sudcami. Neuhýba. Peter to nedokázal. Zaprel.

Ježiš nezaprel. Vyznal, hoci Ho za to obvinili, že sa rúha Bohu a odsúdili na smrť. **Ježiš šiel na kríž, aby dal svoj život ako výkupné za mnohých - aj za Petra, aj za teba i za mňa.** Ježišovo vyznanie slovami i skutkami nám prináša spásu. Vykúpenými z našich zlyhaní nás robí vyznanie, ktoré Pán Ježiš učinil „za nás“. Aj keď nám, podobne ako Petrovi, v niektorých situáciách chýba odvaha k vyznaniu, Ježišovo vyznanie: *Ja som to* (Mk 14, 62a) zostáva v platnosti. A napokon, podobne ako Petra, i nás Ježišovo víťazné vzkriesenie, vyvedie z beznádeje.

Ďakujeme Kristovi z celého srdca, že sa svojim vyznaním priznal aj k nám, k nášmu vykúpeniu.

Pane, nedaj nám zabúdať, čo Ťa stálo, aby si nás zachránil. Posilni nás v odvahe, vyznávať Ťa v tomto svete slovami i skutkami - celým naším životom. Amen.

S použitím myšlienok teológov: Armin Wenz (FB 2026), Nico ter Linden (Povídá se... podle Marka a podle Matouše), Ludovít Fazekaš (Syn člověka), Jiří Mrázek (Markovo evangelium, 9 - 16), Josef Bartošek a Markéta Sedláčková (NKD 2026): **Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár**